

San Chorche, patrón d'Aragón

Ué ye fiesta en tot Aragón porque ye o día d'o nuestro patrón San Chorche.

Puyamos ta ra ermita de San Chorche con os míos pais, os chirmanez e os primetes.

Imos á brendar torta con uegos duros que ha parato lola, e chugaremos á o pulso, á os bolos, á granota... Dica prebaremos á tirar o barrón!

Ya somos en l'Alcoraz. Pai nos diz:

**-Astí abió una grandiza baralla fa un camatón
d'añadas, e San Chorche baxó d'o zielo ta aduyar á o
rei d'Aragón á ganar-la.**

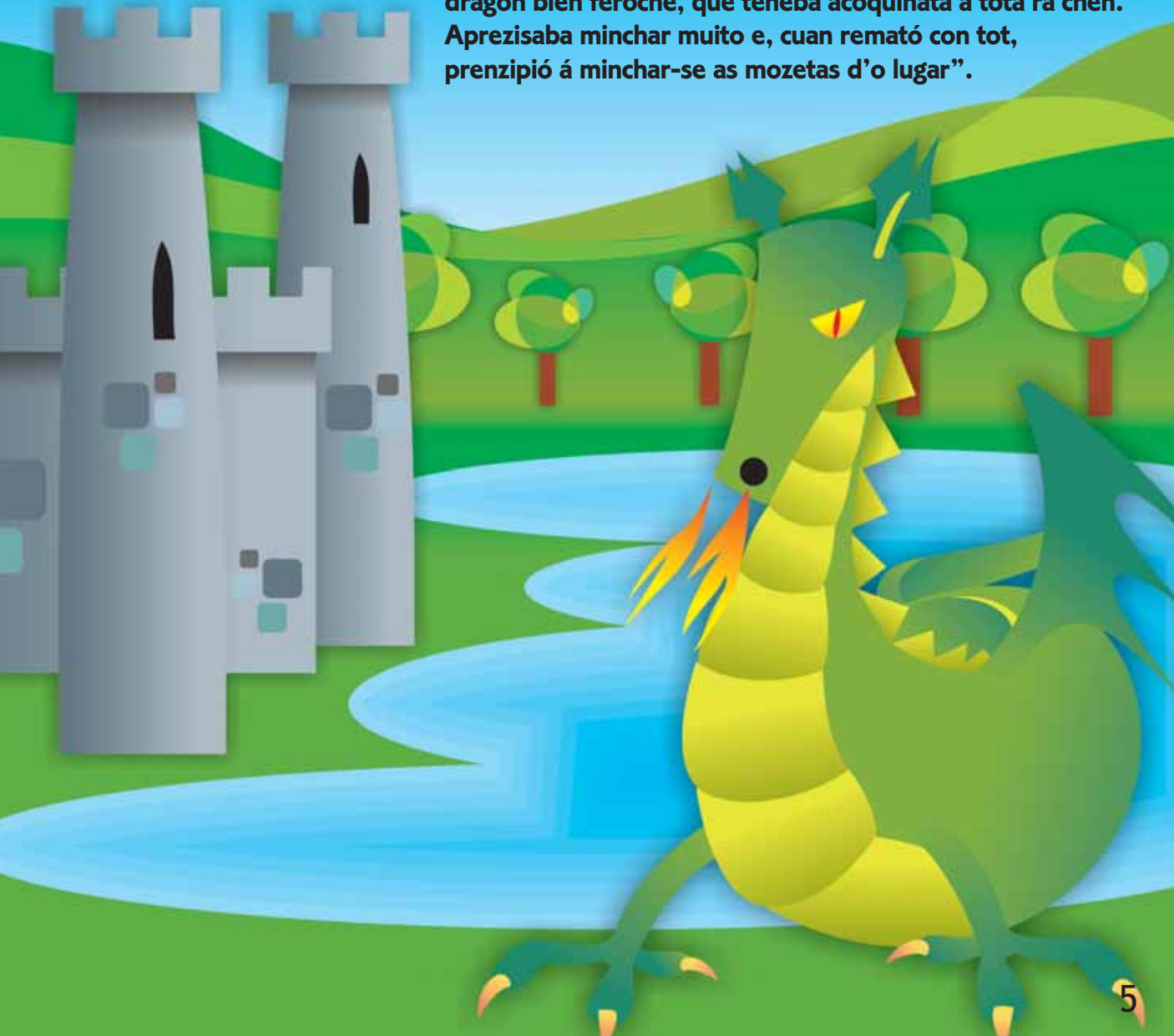
-Qué cosa?

-Por ixo ye o patrón d'Aragón?

-E qui yera San Chorche?

**E pai nos rezenta a historia de San Chorche:
“Fa muitas añadas, bi abió en un país muito lexano un
dragón bien feroche, que teneba acoquinata a tota ra chen.
Aprezisaba minchar muito e, cuan remató con tot,
prenzipió á minchar-se as mozetas d’o lugar”.**

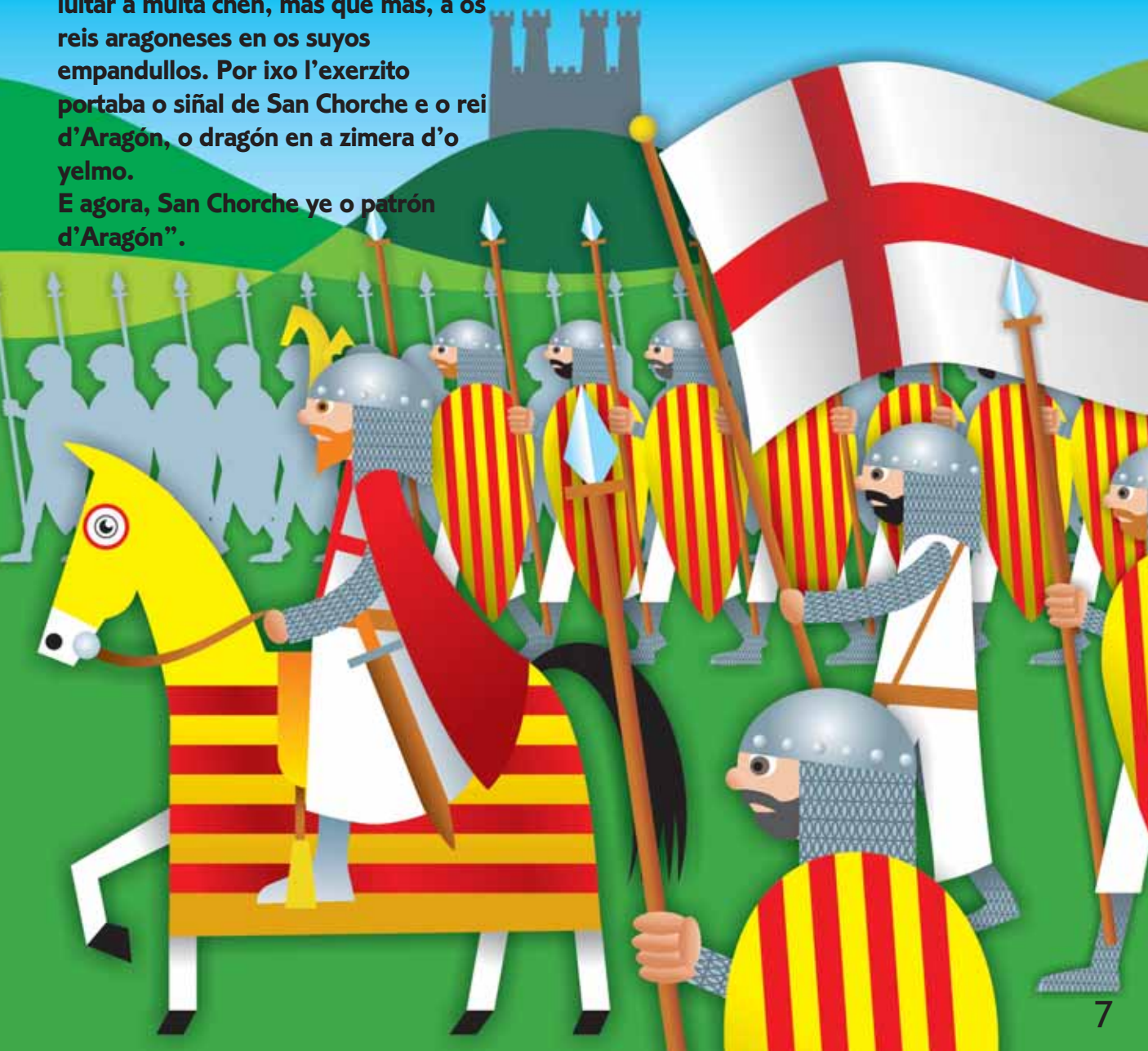
“A la fin, li pertocó á ra filla d’o rei.

Cuan s’en iba ploriconiando ta ra lacuniacha dó viviba o dragón, se i-trobó con San Chorche que, parando cuenta d’a zercustanzia, ascape luitó con o dragón e l’amortó.

Asinas, a prinzesa s’en tornó ta casa con o dragón apedecato”.

“San Chorche s’adedicaba á aduyar á
luitar a muita chen, más que más, á os
reis aragoneses en os suyos
empandullos. Por ixo l’exerzito
portaba o sinal de San Chorche e o rei
d’Aragón, o dragón en a zimera d’o
yelmo.
E agora, San Chorche ye o patrón
d’Aragón”.

Ué ye fiesta en Uesca y en tot Aragón.
En a colineta de San Chorche chugamos á tirar o barrón, á os cabaliez con
palos e cañizos, y entonamos una canta que nos amuestra mai:
“San Chorche amortó l’araña con una escopeta caña”

